

**Arrest van het Hof (Grote kamer) van 11 december 2007
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
Court of Appeal (Civil Division) — Verenigd Koninkrijk
— International Transport Workers' Federation, Finnish
Seamen's Union/Viking Line ABP, OÜ Viking Line Eesti**

(Zaak C-438/05) ⁽¹⁾

(„Zeevervoer — Recht van vestiging — Grondrechten — Doelstellingen van communautaire sociale politiek — Collectieve actie van vakbond tegen particuliere onderneming — Collectieve arbeidsovereenkomst waardoor onderneming kan worden afgeschrikt om schip onder vlag van andere lidstaat te brengen”)

(2008/C 51/17)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Verwerende partijen: Viking Line ABP, OÜ Viking Line Eesti

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal, Civil Division — Uitlegging van artikel 43 EG en van verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen (PB L 378, blz. 1) — Collectieve actie van een vakbond tegen een particuliere onderneming met als doel dat die onderneming een collectieve arbeidsovereenkomst sluit waardoor het voor die onderneming onmogelijk wordt om haar schepen onder de vlag van een andere lidstaat te laten varen — Toepasselijkheid van artikel 43 EG en/of verordening nr. 4055/86 op grond van titel XI van het EG-Verdrag en het arrest Albany (C-67/96) — Mogelijkheid voor een onderneming om artikel 43 EG en/of verordening nr. 4055/86 in te roepen tegen een andere onderneming, waaronder een vakbond met betrekking tot zijn collectieve actie

Dictum

1) Artikel 43 EG moet aldus worden uitgelegd dat een collectieve actie die een vakvereniging of een verbond van vakverenigingen voert tegen een particuliere onderneming om haar ertoe te brengen een collectieve overeenkomst aan te gaan met een zodanige inhoud, dat zij kan worden afgeschrikt gebruik te maken van de vrijheid van vestiging, in beginsel niet buiten de werkingssfeer van dit artikel valt.

2) Artikel 43 EG kent aan een particuliere onderneming rechten toe, die zij kan inroepen tegen een vakvereniging of verbond van vakverenigingen.

3) Artikel 43 EG moet aldus worden uitgelegd dat collectieve acties als aan de orde in het hoofdgeding, die een in een bepaalde lidstaat gevestigde particuliere onderneming ertoe moeten brengen om een collectieve arbeidsovereenkomst te sluiten met een in deze staat gevestigde vakvereniging en de bepalingen van deze overeenkomst toe te passen op de werknemers van een in een andere lidstaat gevestigde dochtermaatschappij van die onderneming, beperkingen in de zin van dit artikel zijn.

Deze beperkingen kunnen in beginsel worden gerechtvaardigd door een dwingende reden van algemeen belang, zoals de bescherming van werknemers, op voorwaarde dat wordt vastgesteld dat zij geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde legitieme doel te verzekeren en niet verder gaan dan noodzakelijk is om dit doel te bereiken.

⁽¹⁾ PB C 60 van 11.3.2006.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 december 2007
— Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse
Republiek**

(Zaak C-465/05) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Vrij verrichten van diensten — Recht van vestiging — Beroep van bewakingsagent — Particuliere beveiligingsdiensten — Eed van trouw aan Italiaanse Republiek — Vergunning van prefect — Vestiging — Minimumpersoneelsbezetting — Storten van waarborgsom — Bestuurlijk toezicht op prijs van geleverde diensten)

(2008/C 51/18)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Traversa en E. Montaguti, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: I. M. Braguglia, gemachtigde, en D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schendingen van de artikelen 43 en 49 EG — Vereisten om beroep van particuliere bewaker uit te oefenen — Verplichting om eed van trouw aan Italiaanse Republiek af te leggen — Verplichte vergunning van de prefect

Dictum

1) Door in het kader van de eenvormige tekst van de wetten op de openbare veiligheid (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*), goedgekeurd bij wetsbesluit nr. 773 van 18 juni 1931, zoals gewijzigd, op te nemen dat:

- de activiteit van particuliere bewaker enkel kan worden uitgeoefend na voorafgaande aflegging van een eed van trouw aan de Italiaanse Republiek, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;
- de activiteit van particuliere beveiliging slechts door een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter kan worden uitgeoefend na afgifte van een territoriaal beperkte vergunning door de Prefetto, zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met de verplichtingen waaraan de dienstverrichter reeds in zijn lidstaat van oorsprong is onderworpen, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;
- bedoelde vergunning een beperkte territoriale geldigheid heeft en dat bij de afgifte ervan rekening wordt gehouden met het aantal en de omvang van de in het betrokken gebied reeds actieve ondernemingen op het gebied van de particuliere beveiliging, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;
- particuliere beveiligingsbedrijven een vestiging moeten hebben in iedere provincie waarin zij werkzaam zijn, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;
- het personeel van de ondernemingen individuele toestemming moet hebben verkregen om als particuliere bewaker werkzaam te zijn, zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met de controles en verificaties die reeds in de lidstaat van oorsprong zijn verricht, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;
- beveiligingsbedrijven slechts een vergunning kunnen verkrijgen indien zij een minimum- en/of maximumaantal werknemers in dienst hebben, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen;
- deze ondernemingen een waarborgsom moeten storten bij de *Cassa deposito e prestiti*, is de Italiaanse Republiek de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen, en
- de prijzen van de diensten op het gebied van de particuliere beveiliging in de vergunning van de Prefetto worden vastgesteld, waarbij de prijzen enkel binnen een van tevoren vastgestelde marge mogen schommelen, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 18 december 2007 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas/ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Zaak C-62/06) ⁽¹⁾

(Verordening (EEG) nr. 1697/79 — Artikel 3 — Navordering van invoerrechten — Strafrechtelijk vervolgbare handeling — Autoriteit die bevoegd is om de handeling te kwalificeren)

(2008/C 51/19)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Verwerende partij: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

In tegenwoordigheid van: Ministério Público

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Supremo Tribunal Administrativo — Uitlegging van artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide (PB L 197, blz. 1) — „Strafrechtelijk vervolgbare handeling” — Begrip en kwalificatie

Dictum

De kwalificatie van een handeling als „strafrechtelijk vervolgbare handeling” in de zin van artikel 3, eerste alinea, van verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide, behoort tot de bevoegdheid van de douaneautoriteiten die het juiste bedrag van de betrokken in- of uitvoerrechten moeten bepalen.

⁽¹⁾ PB C 60 van 11.3.2006.

⁽¹⁾ PB C 86 van 8.4.2006.